

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Titul, jméno a příjmení diplomantky: **Martin Žížala**

Fakulta: **právnícká**

Studijní program: **právo a právní věda**

Studijní obor: **právo**

Název diplomové práce:

Ústavní vývoj Československa 1920-1969

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Petr Beránek, Ph.D.**

Oponent diplomové práce: **JUDr. Mgr. Vendulka Valentová**

Martin Žížala si za téma své diplomové práce zvolil Ústavní vývoj v Československu v letech 1920-1969. Osnova práce působí přehledně, jednotlivé kapitoly jsou věnovány stěžejním ústavním normám či událostem, které byly z hlediska ústavního vývoje československého státu významné. V počátečních kapitolách diplomant vymezuje pojem „ústava“, zabývá se funkcí ústavy a historickými aspekty ústavního práva. Jádrem práce je však rozbor jednotlivých československých ústav, počínaje prozatímní ústavou z roku 1918.

Značnou pozornost diplomant věnuje mj. československé ústavě z roku 1920. Přibližně na patnácti stranách práce analyzuje jednotlivé hlavy této ústavy – bohužel co se týče pramenů, vystačil si zde s neustále se opakujícími odkazy pouze na publikace několika málo autorů (převážně Malý, Zimek, Vojáček a spol., Mates a okrajově několik dalších). Taková pasáž práce pak budí spíše dojem jakéhosi rychlého kompilátu několika knih bez výraznější přidané hodnoty. V souvislosti s ústavní listinou z roku 1920,

coby první řádnou československou ústavou, by se přitom nabízela přinejmenším obšírnější analýza procesu jejího vzniku, k čemuž mohl být autorovi značně nápomocen digitální repozitář Parlamentu České republiky, který obsahuje v elektronické podobě veškeré stenoprotokoly z jednání tehdejšího Národního shromáždění Republiky československé (dostupný z webových stránek www.psp.cz). Tento významný pramen však ponechal autor bez povšimnutí.

Stenoprotokoly zákonodárního sboru ostatně diplomant opomenul zohlednit i u všech dalších československých ústavních dokumentů, které ve své práci analyzuje, což je poněkud ke škodě věci; to ostatně platí i o již zmiňovaném opakovaném odkazování na tytéž prameny, které je v práci doslova všudypřítomné a poněkud snižuje její celkový dojem. Na druhou stranu však nelze říci, že by diplomová práce Martina Žižaly byla po obsahové stránce špatná – nabízí celou řadu zajímavých informací a velmi systematicky analyzuje československý ústavní vývoj ve vymezeném období. Je třeba rovněž ocenit, že diplomant pro prostudování obsahu jednotlivých československých ústav byl schopen poměrně racionálně zhodnotit jejich klady a zápory, přičemž dospěl k závěru, že nejdemokratičtější československou ústavou byla zmiňovaná ústava z roku 1920. K tomu je nutno ovšem na druhou stranu podotknout, že tato ústava jen velmi málo reflektovala potřeby Slovenska, neboť její koncepce byla vyloženě unitaristická.

Ačkoliv práce obsahuje řadu zajímavých informací, zdá se nicméně, že autor byl poněkud tísněn časem, což se kromě slabší pramenné základny projevilo mj. na formální stránce práce – poměrně často se čtenář setká s různými překlepy či interpunkčními nedostatky. Přes tyto nedostatky však lze uzavřít, že práce Martina Žižaly vyhovuje požadavkům pro závěrečnou teoretickou práci magisterského studia. Navrhuji proto, aby byla přijata k obhajobě se stupněm hodnocení "**velmi dobře**".

Při obhajobě navrhuji zaměřit se na tyto otázky:

1. Ústava z roku 1920 a exilové státní zřízení v Londýně.
2. Ústava 9. května a postavení Slovenska

V Plzni dne 8. 4. 2013

JUDr. Petr Beránek, Ph.D.